

Mál nr. 182/2022

Nafn málskotsaðila (M)

Nafn varnaraðila (V)

Heiti vátryggingar: Húftrygging eftirvagns.

Skráningarnúmer: A

Gildissvið vátryggingar.

Gögn.

1. Málskot móttakið 8. júní 2022 ásamt fylgiskjöllum.
2. Bréf V dags. 29. júní 2022 ásamt fylgiskjöllum.
3. Viðbótarathugasemdir M dags. 10. júlí 2022.
4. Viðbótarathugasemdir V dags. 13. júlí 2022.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að einhvern tímann á tímabilinu 29. nóvember 2021 til 30. mars 2022 hafi orðið tjón á hjólhýsinu A, sem er í eigu M. A hafi staðið úti og hinn 30. mars 2022 hafi athygli fyrirsvarsmanns M verið vakin á því að topplúgan á A var horfin. Í málskoti kemur fram að ekki sé vitað hvað varð til þess að topplúgan fór af hjólhýsinu en líklegast sé að hún hafi fokið upp í ofsaveðri en á þessu tímabili hafi verið fimm dagar þar sem vindhraði fór yfir 30 metra á sekúndu. Það sé þá einnig hugsanlegt að óprúttinn aðili hafi brotist inn í gegnum topplúguna. Eftir að lúgan fór af húsinu hafi bleyta og snjór komist inn í hjólhýsið og sé það nú metið svo gott sem ónýtt vegna raka og myglu. Vegna tjónsins hafi M krafist bóta úr húftryggingu A hjá V en V hafnað bótaskyldu. M rökstyður kröfu sína m.a. með því að af orðalagi skilmála húftryggingarinnar megi ráða að undanþágur frá bótaskyldu séu tæmandi taldar. Verði því að líta svo á að allt sem þar er ekki klárlega undanskilið sé bótaskyldt, eða sé sá skilningur til samræmis við almennan málskilning og tilgang húftryggingar. V verði þá að bera hallann af því séu einhliða samdir skilmálar óskýrir. Hvort tveggja tjón af völdum ofsaveðurs eða innbrots sé bótaskyldt samkvæmt umræddum skilmálum.

Í bréfi V kemur fram sú afstaða að tjónið geti ekki fallið undir neinn þeirra bótaþátta sem fram komi í 3. gr. viðeigandi skilmála. Í málskoti komi fram að M hafi hvorki vitneskju um hvenær topplúgan tapaðist né hvernig tjónið kom til, en A hafi ekkert verið vitjað á umræddu fjögurra mánaða tímabili. Ljóst sé M hafi vanrækt eftirlitsskyldu sína og sýnt af sér stórkostlegt gáleysi með því að hafa ekki eftirlit með A þegar ofsaveður gengu yfir. Hefði viðunandi eftirlit verið með A megi ætla að hægt hefði verið að koma í veg fyrir tjón á því, í heild eða hluta.

Í viðbótarathugasemdum M er því hafnað að A hafi ekkert verið vitjað á þessu tímabili. A hafi verið staðsett í götu seljanda þess sem hafi haft auga með því, og ekkert hefði bent til skemmda á því þrátt fyrir slæmt veður. Þegar þess varð vart að topplúgan var horfin, hinn 30. mars 2022, hafi verið farið inn í hjólhýsið og tjónið uppgötvast.

Í viðbótarathugasemdum V kemur fram að að mati félagsins komi meint eftirlit seljanda ekki í veg fyrir eftirlitsskyldu M en ljóst sé að A hafi ekki verið vitjað með öðrum hætti en þeim að seljandi eigi að hafa haft auga með því. Slíkt eftirlit með hjólhýsi úti í íslenskri veðráttu sé ekki viðunandi, en gata seljanda sé í um 12 mínútna akstursfjarlægð frá heimili eiganda M sem hefði haft góðan aðgang að A og verið í lófa lagið að sinna eftirliti.

Álit.

Í 3. gr. skilmála þeirra sem gilda um húftryggingu A hjá V eru taldar upp þær tjónsorsakir sem vátryggingin nær til. Gildissvið vátryggingarinnar er bundið við þau tilvik sem þar eru tilgreind og hvílir á tjónþola að sýna fram á að orsök tiltekins tjóns falli undir umrætt skilmálaákvæði. Af málskoti og fylgigögnum þess má ráða að ekki sé ljóst hvað varð til þess að topplúgan fór af A, sem aftur leiddi til þess að snjór og rigning áttu greiðan aðgang inn í það. Þannig telur M líklegast að það hafi gerst í ofsaveðri en að hugsanlegt sé að um innbrot hafi verið að ræða. Ekki liggur þá fyrir hvenær það hafi atvikast að topplúgan fór af A, en samkvæmt málskoti mun það hafa verið á tímabilinu 29. nóvember 2021 til 30. mars 2022. Í skilmálaákvæði 3.2 kemur fram að V bæti skemmdir sem verði á hinu vátryggða við innbrot eða tilraun til þess en að krafist sé lögregluskýrslu sem sönnunar fyrir tjóni. Eins og mál þetta liggur fyrir nefndinni eru engin gögn fyrirleggjandi sem geri það líklegt að um innbrot hafi

verið að ræða. Í skilmálaákvæði 3.3 segir þá að V bæti skemmdir sem verði á hinu vátryggða af völdum ofsaveðurs, þ.e. ef vindhraði fer yfir 30 metra á sekúndu. M byggir á því að samkvæmt Veðurstofu Íslands hafi mestu vindhviður í Reykjavík farið yfir 30 metra á sekúndu fimm daga á því tímabili sem A stóð úti. Það eitt og sér er ekki nægilegt til að sýna fram á að um tjón af völdum ofsaveðurs hafi verið að ræða, enda liggur ekki fyrir að topplúgan hafi fokið af A þegar vindhraði var yfir 30 metrum á sekúndu, og raunar er eins og áður segir ekki að fullu ljóst hvort hún hafi fokið af. Eins og mál þetta liggur fyrir nefndinni hefur M því ekki sýnt fram á að skemmdir á A megi rekja til tjónsorsakar sem tiltekin er í 3. gr. skilmála húftryggingarinnar. Þá verður orðalag eða framsetning þess ákvæðis ekki talið með þeim hætti að kalli á túlkun þess samkvæmt annarri túlkun en orðanna hljóðan. Samkvæmt framangreindu er þá ekki þörf á að taka til sérstakrar skoðunar málflutning aðila hvað varðar mögulegt gáleysi forsvarsmanna M, sbr. skilmálaákvæði 4.1 eða hvort brotið hafi verið gegn varúðarreglum 14. gr.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr húftryggingu A hjá V.

Reykjavík, 30. ágúst 2022.

Þóra Hallgrímsdóttir

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Guðmundur Stefán Martinsson